

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **F. M.**, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 7. 2006, č. j. 14 Az 240/2004 - 33,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), kterým byla podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 1. 3. 2004, č. j. OAM- 4219/VL-19-P22-2003, kterým nebyl stěžovateli podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, udělen azyl a bylo dále rozhodnuto, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona azylu.

V kasační stížnosti stěžovatel uvádí, že správní orgán nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci před vydáním rozhodnutí, dále, že důkazy, které si správní orgán opatřil pro rozhodnutí, nebyly úplné. Tato svá tvrzení stěžovatel odůvodnil. Součástí kasační stížnosti je návrh stěžovatele na ustanovení zástupce. Stěžovatel navrhuje zrušit rozhodnutí krajského soudu a vrátit věc k dalšímu projednání. Současně stěžovatel požádal o ustanovení zástupce.

Jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti je, že stěžovatel jako fyzická osoba musí být podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. V souladu s ustanovením § 35 odst. 8 s. ř. s. může být navrhovatel, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanoven předsedou senátu zástupce, kterým může být i advokát.

S ohledem na výše uvedené krajský soud stěžovatele vyzval k doložení jeho osobních, majetkových a výdělkových poměrů a to prostřednictvím vyplněného formuláře 060 o. s. ř.

ve lhůtě deseti dnů od doručení předmětného přípisu. Současně stěžovatele poučil, že nebude-li vyplněný formulář soudu ve stanovené lhůtě zaslán zpět náležitě vyplněný (včetně data a podpisu), soud návrhu na ustanovení zástupce pro kasační řízení nevyhoví. Přípis stěžovatel převzal osobně dne 2. 1. 2007.

Stěžovatel však své majtkové a výtěžkové poměry k výzvě soudu neprokázal, a proto krajský soud jeho návrh na ustanovení zástupce usnesením ze dne 16. 3. 2007, č. j. 14 Az 240/2004 – 56, zamítl. Současně stěžovatele vyzval k tomu, aby si ve lhůtě dvou týdnů od doručení předmětného usnesení zvolil zástupce z řad advokátů a tuto skutečnost doložil předložením plné moci. Stěžovatele krajský soud poučil, že pokud ve stanovené lhůtě dvou týdnů plnou moc nedoloží, nebude možno pro tento nedostatek pokračovat v řízení a kasační stížnost bude odmítnuta.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností nejdříve zabýval z hlediska její přípustnosti, tedy z hlediska splnění podmínek řízení. O její přijatelnosti ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. by rozhodoval až poté, kdy by shledal kasační stížnost přípustnou.

Stěžovateli bylo usnesení o zamítnutí jeho návrhu na ustanovení advokáta ze dne 16. 3. 2007, č. j. 14 Az 240/2004 – 56, ve kterém byl současně vyzván k doložení zastoupení, doručeno vzhledem k opakovanému zjišťování pobytu stěžovatele a následného ustanovení opatrovníka a jeho zproštění pro skutečnost, že se stěžovatel téměř po roce od vydání rozhodnutí dostavil osobně na soud, až dne 22. 8. 2007. Tento den se stěžovatel osobně dostavil na soud se žádostí o potvrzení o trvání kasačního řízení v jeho věci. V této souvislosti uvedl, že adresa, na které se zdržuje, je: u pí J., M., P. 7 (úřední záznam č. l. 77 spisu). Jelikož k dnešnímu dni nebyla stěžovatelem plná moc i přes poučení krajského soudu o případném odmítnutí kasační stížnosti doložena, je možno konstatovat, že v tomto řízení není stěžovatel řádně zastoupen advokátem, ačkoli zastoupení je zákonnou podmínkou řízení o kasační stížnosti.

Nedostatek zákonného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti brání jejímu věcnému vyřízení, neboť se jedná o nedostatek podmínek řízení, jenž je podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., odmítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3, větou první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. prosince 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu

